

Tó'a acé't'a ese totu a opt'a di — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tíeri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte síndienile si banii de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Doi emisari romani.

(A se vedé si ilustratiunile de pe pagin'a ultima.)

Intr'una din dílele trecute s'a intimplatu minunea minuniloru.

— Ce? — intrebati dvóstre.

S'a descoperitu doi emisari romani.

— Ai ghicit'o, raspundeti éراسi dvóstre. Ce mai minune e ast'a! Au nu gasesce acuma guvernulu in fia-care dí si in fia-care tufa câte unu emisariu românescu?!

Asié este, domniloru... pardon! dómneloru si domniloru! Inse emisarii acestia nu i-a descoperitu guvernulu, ci...

— Ci?

Eu, Gur'a Satului.

— Ah, oh!

Dar ast'a inca nu e nici o minune. Ci minunea e aceea, cá emisarii acestia nu sunt tramisi si platiti de guvernulu românescu, ci de...

— De cine?

De iubitulu nostru Pist'a.

Asié dieu acea!

Chiar acuma aflai, cá Pista a tramisu pe Giga bátsi in Ardealu, éra pe Prunculu-Banatului in tíer'a románésca, ca sê.....

Dar v'o marturisescu, cá nu scieam pentru ce i-a tramisu.

Deci in nesciint'a mea am intrebatu de deputatii nostri, cá ce cugeta ei, ce o fi, si cum o sê fia?

Si éta ce mi-respunsera, si a nume:

Babesiu díse: Lui Giga nu-i va merge reu in Ardealu, cá-ci culesulu víloru a trecut, si vinulu e acuma acru, — éra Prunculu Banatului se va intelni cu verulu seu din Bucuresci, intre a carora principiu nu e mai multa deosebire, decâtu între unu elefantu si unu — tíntiaru.

Bogdanu: Inca in urma, de si dínsii n'au castigatu in loteria, o sê-i denumésca de baroni! Dómne apera, si me feresce!

Borlea: Tanda cu Manda caletorescu sê faca sfara 'n tíera. Nici unu periclu!

Buteanu:

De a buna séma i va chiamá mi-si nistrulu Rainer la prandiu.

Gruescu: Totu omulu cunósce paserile de pe pene si glasu.

Hodosiu: Óre, Dómne, nu voru luá la critica ortografi'a staverita prin membrii academieii din Bucuresci?! Dómne dá-li acela cugetu bunu!

Dimitrie:

si Ionescu: Celu pucinu de voru trece prin Aradu, partid'a natiunala li va face o serenada grandiósa.

Cucu: De ar fi acolo unu congressu catolicu magariu, fara indoiéla pe mine m'ar fi comandatu ministru.

Antoniu:

si Mocioni: Atát'a merge olulu la fantana, pana ce in urma se sparge.

Georgiu:

si Mocioni: Trecu mere, trecu pere, vine....

Eugeniu:

S. Popovicu: Sê nu o patiésca si ei ca altu cine-va, adeva sê li promita guvernulu posturi mari, si apoi sê se trediesca numai cu promisiunile!

Alesandru Romanu: Celu pucinu procurorulu de statu nu li va face procesu de presa.

Ex-deputatulu Mironu Calugarulu a esclamatu cu ochii plini de lacrimi, si a dísu: O, Dómne, de ce nu m'a potutu tramite pe mine la Bucuresci? cá-ci dóra acolo voiu poté atá o mitra vladicésca, ceea ce

in Ungari'a si Ardealu am perdu'to pentru totu-de-una prin dieta.

Semi-deputatul Wlád: Celu pucinu in Romani'a ar fi trebuitu sê trimita guvernulu unu *nemesiu*, déca a voitu sê-si ajunga scopulu. Nimic'a nu va fi de tóta treb'a!

Gur'a Satului.

Poveste din vécula trecutu.

(Din diuarulu unui popa.)

Intr'o diecesa óre-care se dede o ordinatiune, ca „tôte protocólele besericesci de la 1830 incóca sê se revideze prin protopopi, cari au de a primí câte 5 fl. v. a. de la fiesce care popa, pentru ostenél'a acést'a.“

Intielegendu eu acést'a, me cuprinse o frica nespusa, cá-ci sciam nenumeratele corectiuni, ce le facusem, din caus'a cá nu-mi erá pré indemana a scrie, inim'a se batea in mine ca ód'a mielului, si intr'acea par' cá murí, si in loculu meu par' cá ar fi venitu de preotu unu teneru abié de 28 de ani.

Pare cá vedu si acuma pe bietulu teneru, cum se framantá in perplesitate naintea protopopului, carele nu-i primíá rectificarea pentru „porcii“ si corectiunile de mine facute.

Si acum pare cá audu pre prot'a restindu-se!

— Hei parinte, de ce sunt coresi aici cáti-va numeri a diurnalului de la 1830?

— Me rogu pré cinstite Dle aceste corectiuni nu le-am facutu eu, cá eu pe atunci nu eram nici nascutu.

— D'apoi la anulu 1831 ce mistificari ai facutu, én cauta, citesc, nu e aici scrisu frona, de ce ai scrisu s. ta Eufron'a?

— Me rogu n'am coresu eu, atunci inca nu eram nascutu!

— Ce-e aici la 1832 Ghitia, aici se vede a fi fostu Giorghitia? dar la anulu 1833 mam'a prunculu se vede a fi fostu An'a de ce ai stersu si ai pusu Aniti'a! — Dar porculu acést'a pe coriti'a protocolului ce-e? Oha! parinte asié nu se manca prescurile! Mi pare reu, dar sciu, cá de dupa relati'a ce trebuie sê o facu Marirei Sale dlui Vladica, o se fi suspendatu celu puciuu pe 4 ani.

— Fii bunu préinstite dle, nu me neferici, cáci si asié d'abié potu traí, si apoi acele nu sunt corectiunile mele, pentru cá eu abié de o luna sum aici preotu.

— Nu-ti potu ajutá parinte nici pentru 100 fl.

— Préinstite! mi vindu calusiei ce i-am moscenitu de la tata-mio. Ti-lasu sesi'a parociala pe 4 ani, si voiu mai luá de la cineva vr'o 50 fl. imprumutu, numai nu me neferici.

— Bine, bine fetulu meu, cá nici eu n'asiu vré tocmai ca sê te nefericescu, dar cam pe candu poti veni la mine a casa, ca — sê ne intielegemu si se impacámu treb'a ast'a? (Finea se póte sci.)

Nu e poveste.

In comitatulu Satu-mare este o comuna numita Cicarláu. Zace aprópe de Seini, loculu unde peste trei sute de ani se va infintiá unu gimnasiu romanescu.

In acésta comuna intre alti ómeni de omenia traí si unu omu fórtu depravatu, carele locuía la olalta cu socru-seu, ca sê-i fia acestuia radiemu si spriginitoriu in tóta privinti'a.

Inse bietulu socru s'a aflatu fórtu insielatu in acceptárele sale, cá-ci ginerele seu umblandu mai multu beatu, decátu trédu; la totu pasiulu batjocuriá si maltratá pe socru-seu, incátu acést'a intru amaratiunea sufletului seu erá silitu a dese ori a esclamá:

— Fetu-meu, tu nu me *biciulesci* (pretiuosci) pe mine, dupa cum ni-a fostu tocmél'a.

Indracitulu de ginere se puse, si intr'o dumineca dupa esirea de la biserica, chiamá pe judele si juratii satului la cas'a socru-seu.

Toti casnicii erau uimiti, nesciindu, ce mai cauta acolo judele si juratii.

Intr'unu tardíu provocá judele pe ginere, ca sê spuna, pentru ce i-a chiamatu.

— Cinstiti birae, si ómeni de omenia, incepú ginerele, socru-meu adeseori mi-arunca in ochi, cá nu-lu biciulescu de ajunsu; deci am aflatu de bine a ve rogá pe dvóstre sê-lu biciuliti, cátu ajunge?

Socrulu batjocuritu estu-modu, incepú a lacrimá; éra ómenii cari au fostu de fatia la acestu incidentu, esprimandu-si parerea de reu, s'au dusu care incatráu.

O adresa si mai ciudata.

In numerulu trecutu publicai adres'a sub care societatea Petru Maioru primesce o fóia romanésca din Transilvani'a, acuma inse sê vedeti o adresa si mai ciudata.

Unu june preotu, amicu alu meu, scrisu o epistola unui negutiatoriu din Vien'a, acést'a i si raspunse numai decátu sub urmatori'a adresa:

Sr. Wohlgeboren

Herrn Descépta-te Romane

in

Valceni.

Negutiatoriulu germanu adeca nepotendu descifrá subscrierea amicului meu, cugetà cá cuvintele tiparite in coltiulu stangu de a supra in epistol'a acestuia de siguru voru fi numele nedescifrabilu, scrisu aceste cuvinte pe cuverta.

Ungurii se plangu de nedreptate.

Audi acolo minunea minunilor!

Ungurii adeca se plangu de nedreptate, si dicu cá dintre cele 45 de bilete gratis pentru Suezul din-sii n'au capetatu decátu numai cincii.

Ce sê dicemu atunce noi?

Unu pachetu suspiciosu.

Dilele trecute s'a prinsu pe posta unu pachetu pe care din afara erá scrisu: „Fara pretiu.“

Desfacandu-se, s'a gasitu intr'insulu hartii, tóte cu acésta inscriptiune:

— Promisiuni unguresi.

De susu de la munte.

(Canteau de la Caransebesiu.)

Bade, badiulitiule,
 Abate-mi-ti oile,
 Câ din alu vêrfu de la munte,
 Nu pré-buna vest' s'aude,
 Din vêrfulu custuriloru,
 Din cuibulu furtuniloru,
 Tresnetu greu s'a slobozi,
 Oile le-a risipi,
 Si nimicu nu s'a alege
 Nici din ôie nici berbecu.
 Strige-ti oi-oitiele,
 Berbeci si matricele,
 Si le-aduna ici la stau,
 Câ eu sum pré-bunu vetau,
 Ti-le-oiu mulge, ti-li-oiu tunge,
 Casiulu branz'a fia a mea,
 Dar tu zerulu lu-vei tiené.
 Sê nu deie Dumnedieu,
 Ca in astu ascunsu pareu,
 Vicodôle timpuri grele
 Sê ne mane fara vreme,
 C'apoi diosu in fundu de vale,
 Timisiulu pre und' s'abate,
 Sierpuindu si spulberandu,
 Und'a-si in Carasiu ducêndu,
 Ne-omu salaslui cu fratia,
 N'omu cautá câ-i campu séu via,
 Fratii nosti de la Logosiu,
 Ne-oru primi pré-bucurosi,
 Sci-voru ce-a fi bunu pe noi
 In timpi de grele nevoi,
 Ne-oru trage pr'aloru hotare,
 Din lana din stracátorie,
 Si-apoi pelea ni-oru lasá,
 Sê ne ducemu unde-omu vré.
 Flacâi, vatavi nechiamati,
 Toti voru voi sê fimu frati.
 Audi badea, badiulitia,
 Sê-ti graiêscu eu din guritia,
 Câ in diosu colo la tiéra
 Unu flacâu vai tare sbiéra,
 Câ pre noi si de n'omu vré,
 Sê ne vinda p'o par'a
 La cei cu mare putintia
 Din siesuri de la provintia,
 Pre noi, pre oi sê le taia,
 Ca sê faca numai sêu,
 Sê curga ca unu pareu,
 Sê-si unga falcutiele,
 Si buzunarutiele!

o exclamatiune.

De-aru fi ai mei toti banii aceia, ce acuma
 episcopii catolici i dueu la Rom'a, pentru „a usiorá
 suferintiele“ papei, ce mai omu bogatu m'asiu face
 indata.

Gur'a Satului ar poté sê iésa in tóta septema-
 n'a de siepte ori.

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando!

M. Ce?

T. Ôre pentru ce nu s'a primitu in dieta pro-
 ieptulu de lege pentru stergerea pedepsei tru-
 pesci?

M. Pentru câ in tiéra nu sunt numai — un-
 guri.

T. Ce nou mai scii?

M. Sciu, câ in imperat'ia nóstra s'a escatu o
 bóla infricosiata.

T. Ce felu de bóla?

M. Nemptiesce i dicu Cattaro, éra romanesc se
 numesce „cataru.“

Sciri mai nóue.

Roma. Conciliulu s'ar fi deschisu deja de
 multu, inse episcopulu Szilágyi n'a sositu inca, — si-
 apoi fara dinsulu nu se póte face nimica.

Suez. Deschiderea canalului s'a amanatu, ca
 sê póta sosi acolo si barbatulu cu doi bani in trei
 pungi, carele in felulu seu e mai admirabilu decâtu
 acestu canalu.

Constantinopolu. Sultanulu a daruitu lui
 Andrásy unu calu, ca acest'a rentorcandu-se a casa,
 sê póta vorbí cu romani din — spatele calului.

Numai dóue síre inca!

Culegatoriulu de litere cere inca dóue síre, ca
 sê se umple fói'a.

Dar ce sê scriu eu in dóue síre?

Éta am aflat'o!

Voiu scrie unu cuventu dupa ortografi'a cea
 nóua a societátii academice:

„C c o n n s t t i t t u t t i o n n a l l
 m m i n n t t e.“

Vedeti, câtu de buna e ortografi'a academica
 pentru umplerea colóneloru!

Post'a Gurei Satului.

Vai cum sê me vindecu. Bé apa rece si te culca
 frumosu, si taci!

Tóte-su rele. Intocmai ca versurile dtale, onorabile
 frate.

Multu te-ai cugetatu, sê ffi publicatu; inse versuri
 rele, despre tere pere, nu se potu primi.

O iubescu. Ei bine. Mie nu-mi pasa, da un'a sum
 constrinsu a te rogá. Lasa poesi'a, nu torturá pre bietulu Pe-
 gasu. Poti s'o iubesci, fara de a mi tramite — versuri rele.

Doi emisari romani.

Acesti barbati onorabili au pornitu insarcinati de Pista cu misiuni mari si secrete.

Inse éta cum se voru rentôrce din nobil'a loru esmisiune!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu lui Ale:andru Koesi in Pest'a. Piat'i'a Pesciloru Nr. 9.